

Piatok 2. pôstneho týždňa

Mt 21,33-43.45-46

Úroda

Boh každého z nás pozýva prinášať v svojom živote úrodu

Jedným z kritérií hodnotenia života človeka zvlášť, keď nás opustí a odíde do večnosti, je to, čo pre nás, pre rodinu a spoločnosť urobil. S úctou a vďačnosťou si spomíname na plody jeho práce a úsilia.

Pán Ježiš vyčíta veľkňazom a farizejom ich neplodný život, život bez úrody. Preto im hovorí: „**Vám sa Božie kráľovstvo vezme a dá sa národu, ktorý bude prinášať úrodu**“ (Mt 21,43).

Obraz vinice bol náboženským vodcom Izraela dobre známy. Vinica predstavovala vyvolený Izraelský národ a správcami, vinohradníkmi, boli veľkňazi a zákonníci, ktorí sa však spreneverili svojej službe vo vinici. Preto po mnohých prorokoch upozorňujúcich na hriechy a vyzývajúcich k pokániu, Boh Otec posla svojho Syna, aby prevzal úrodu z vinice. Tou úrodou malo byť ovocie života každého člena vyvoleného národa. No náboženský vodcovia Ježiša neprijímajú, ale chcú ho zabiť. A Ježiš tak, ako už trikrát otvorene predpovedal svojim učeníkom, že bude trpieť a zabijú ho, aj podobenstvom o vinici a zlých vinohradníkoch, veľkňazov a farizejov otvorene obviní zo zrady Božích záujmov a z ich úmyslu zabiť ho. A podobne, ako sme počuli v prvom čítaní, Jozef, ktorý bol Pánov vyvolený, no bratmi zavrhnutý, stal sa pre svojich bratov neskôr požehnaním, aj Ježiš, milovaný Syn Boha Otca, bude zavrhnutý, umučení, aby sa tak stal požehnaním pre národ prinášajúci úrodu.

My sme tým národom, ktorému Pán zveril svoju vinicu, aby sme prinášali úrodu. Sme povolaní prinášať úrodu. Stali sme sa ratolesťami na viniči, ktorým je Kristus. Niektorí prináša úrodu tridsať, niektorí šesťdesiat a niektorí stonásobnú. Boh ako Pán vinice sa o nás stará. To, čo je v nás zhnité a suché odlamuje, aby to neprekážalo. Boh sa stará o každého jedného z nás, a preto nás vo svojej láske očisťuje. Naše očisťovanie je nutne spojené s utrpením a krížom. Častokrát náš osobný kríž je pre nás samých nepochopiteľný. Taký bol aj pre Jozefa Egyptského, no Jozef Bohu dôveroval. Všetko zniesol, všetko pretrpel, a tak sa stal požehnaním a záchranou pre svojho otca i bratov.

Pôstne obdobie je pre nás príležitosťou pripomenúť si nielen historické udalosti našej spásy, ale predovšetkým príležitosťou prijať do svojho života „mysterium crucis et doloris“, tajomstvo kríža a utrpenia. Majú pre nás hlboký zmysel. Svojím utrpením, prežívaným v tajomnom spolení s Kristom, sa stávame spolu účastníkmi na diele vykúpenia. Našou úrodou nie je len dobro, ktoré konáme, ale i naše osobné utrpenie a kríž. V spolení s Kristovým utrpením majú výkupnú hodnotu a stávajú sa pre nás samých i pre celú Cirkev zdrojom spásy.

Japonský film opisuje príbeh starého človeka na dôchodku. Po veľmi aktívnom živote mu oznámil lekár, že má zákernú chorobu. Rakovinu. Zamyslí sa nad tým, ako ostávajúce mesiace využije. Chce prežiť naplno zvyšok života. Začína bojovať za mnohé veci, ktoré sám ako úradník zamietal. Chce vybaviť detské ihrisko na zanedbanej ploche medzi panelákmi. Chodí po úradoch. Zháňa potvrdenia. Mnohí úradníci mu kladú prekážky. Doslova chodí aj žobrať na zariadenie po rôznych firmách. Podarí sa mu to. Detské ihrisko sa pomaly črtá. Završenie života starého človeka dostáva zmysel. Záver filmu podáva obraz hojdajúceho sa starčeka na detskej hojdačke, ktorý pokojne umiera.¹

Starček z japonského filmu chcel byť v závere svojho života ešte užitočný, chcel niečo zmysluplné urobiť. Plodom jeho snahy bolo detské ihrisko medzi panelákmi. Plodmi, ovocím nášho života, musí byť niečo oveľa väčšie. Naša osobná spása a prostredníctvom svedectva nášho života spása iných ľudí. Ovocím, ktoré prinášame je vykonané dobro a utrpenie prežívané s Kristom.

Amen.

¹ Príklady z PC v elektronickej podobe
